

سخت اند بر کافران مهربان اند در میان خود می بینی ایشان را رکوع کننده و سجده نماینده می طلبند فضل را از خدا و خوشنودی را نشانه صلاح ایشان در چهره های ایشان ست از اثر سجده آنچه مذکور میشود داستان ایشانست در تورات و داستان ایشانست در انجیل ایشان مانند زراعتی هستند که بر آورد شاخهای خود را پس قوی گردان را پس سطر شد پس بایستاد بر ساقهای خود بشگفت می آرد زراعت کنندگان را^(۱) تا بخشم آرد بسبب دیدن ایشان کافران او عده داده است خدا آنانرا که ایمان آوردند و کارهای شائسته کردند از ایشان آمرزش و مُرد بزرگ (۲۹) .

سوره حجرات مدنی است و آن هیجده آیت و دو رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان^(۲) .

تَرَاهُمْ رُكْعًا مَّجِيدًا يَتَّبِعُونَ قَضَائِنَ اللّٰهِ وَرُضْوَانًا مِنَّا فِي الْمَرْمِ
وَيُؤْمِرُهُمْ بِرَبِّ اَنْتَ السُّجُودِ ذٰلِكَ مَثَلُكُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُكُمْ فِي
الْاِنْجِيلِ اَنْ تَزْرِعَ اُخْرٰى سَطَاةً قَاذِرَةً فَاسْتَغْلَقَ فَاسْتَوٰى
عَلٰى سُوْقِهِمْ يُجْعِبُ الرِّزْقَ لِيُعِيْظَ بِهِمُ الْكٰفِرَ وَعَدَاةُ اللّٰهِ اَلَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٩﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(۱) حاصل مثل آنست که اسلام در اوّل حال ضعیف بود و مسلمانان کم بودند رفته رفته غالب و بسیار شدند عاقبت حال غلبه اسلام آن ست که به خشم آرد خدای تعالی کافران را .

(۲) مترجم گوید خدای تعالی این سورت برای تعلیم آداب فرود آورد که از حضرت پیغامبر صلی الله علیه وسلم در امر و نهی پیشدستی نکنند و بآنحضرت باواز بلند خطاب نکنند و اگر فاسق چیزی گوید بغیر تفتیش حال امضای عزیمت نه نمایند در صورتی که میان ایشان خانه جنگی واقع شود اصلاح آن چگونه کنند و از استهزاء بایکدیگر و لقب بدنهادن و غیبت کردن و ظن بد کردن و بعلو نسب بر دیگران فخر کردن منع کرد و وضعیف الایمان را بر وضعیف الایمان تنبیه فرمود واللّه اعلم .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا بَدَأَ الْفِتْنَةَ بَدَأَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾

ای مسلمانان پیش دستی مکنید روبروی خدا و رسول او برتسید از خدا هر آینه خدا شنود اناست (۱) .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا صَوَّرْنَا الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ إِنَّ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُونَ لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾

ای مسلمانان بلند مکنید آوازهای خود را بالای آواز پیغامبر و بلند مگوئید با او سخن را مانند بلند گفتن بعض شما بابعضی برای احتراز از آنکه نابود شود عمل های شما و شما خبردار نه باشید (۲) .

إِنَّ الَّذِينَ يَفْضُونَ أَعْوَابَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِيَتَّقُوا اللَّهَ مَعَذِرَةً وَاجْرِعْ عَظِيمٌ ﴿٣﴾

هر آینه آنانکه پست میکنند آوازهای خود را نزدیک پیغامبر خدا آنجماعت آنانند که آزموده است خداداد های ایشان را برای ظهور تقوی ایشانراست آموزش و مُزِدِ بزرگ (۳) .

إِنَّ الَّذِينَ يُبَادُونَكَ مِنَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنَ الْمَدِينَةِ لَا يَتَّقُونَ ﴿٤﴾

هر آینه آنانکه آواز میدهند ترا از پس حجرها اکثر ایشان نمی فهمند (۴) .

وَأُولَئِكَ هُمُ صِدْقُ مَا أَخْبَرُوا خَيْرًا لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

و اگر ایشان صبر کردند تا وقتی که بیرون آئی بسوی ایشان بهتر بودی برای ایشان و خدا آمرزگار مهربانست^(۱) (۵) .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِمِجَالِهِ فَتُضْمَرُوا عِلْمًا مَا قَعَلْتُمْ نَبِيًّا مِنْكُمْ ﴿٦﴾

ای مسلمانان اگر بیارد پیش شما فاسق خبری را پس تحقیق کنید برای احتراز از آنکه ضرر رسانید قومی را بنادانی پس پشیمان شوید بر آنچه عمل کردید (۶) .

وَأَعْلَمُوا أَنْ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لِيُذِيحَ عَنْكُمْ غِيظَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ الْأَمْرِ

و بدانید که در میان شما رسول خداست اگر فرمانبرد شمارا در بسیاری

(۱) مترجم گوید این تعریض است بحال قومی از بنی تمیم که بجهت مهمی پیش آنحضرت صلی الله علیه وسلم آمدند و چون در مسجد نیافتند و نمیدانستند که در کدام حجره تشریف دارند نزدیک حجره ها با آواز بلند کردن شروع کردند و الله اعلم .

از کارها برنج درافتید ولیکن خدادوست گردانید نزدیک شما ایمان را و آراسته کرد آنرا در دل‌های شما و ناخوش گردانید پیش شما کفر و فسق و نافرمانی را این جماعت ایشانند راه یافتگان (٧) .

باحسان از نزد خدا و به نعمت و خدا دانای باحکمت ست (٨) .

و اگر دو گروه از مسلمانان بایکدیگر جنگ کنند پس صلح کنید میان ایشان پس اگر تعدی کرد یکی ازین دو بر دیگری پس جنگ کنید با آن گروه که تعدی میکند تا آنکه رجوع کند بسوی حکم خدا پس اگر رجوع کرد پس صلح کنید میان ایشان با انصاف و داد دهید هر آئینه خدا دوست میدارد داد دهندگان را (٩) .

جزاین نیست که مسلمانان برادران یکدیگراند پس صلح کنید میان دو برادر خویش و بر رسیدن خدا تا بر شمارحم کرده شود (١٠) .

ای مسلمانان تمسخر نکنید گروهی با گروهی احتمالست که آن گروه بهتر باشد از ایشان در نفس الامر و نه زنان تمسخر کنند بازنان دیگر احتمالست که آن زنان بهتر باشند از ایشان و عیب مکنید در میان خویش و یکدیگر را به لقب‌های بد بخوانید بدنامی ست فاسقی بعد از ایمان آوردن و هر که توبه نکرد پس آنجماعت

لَعْنَتُهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَمَبٌ أَيْكُمُ الْإِيمَانُ وَزَيْنَةُ فِي قُلُوبِكُمْ
وَذِكْرُ أَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ
هُمُ الرَّشِيقُونَ ①

فَضَلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ②

وَلَنْ تَأْبَغِيَنَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْتُلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا
فَإِنْ بَغْتَا حِدًا مِمَّا عَلَى الْآخِرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَبْغَى
إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ قَاتَلَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَسْطُورًا
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ③

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ رَحِيمٌ ④

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْخَرُوا مِنَ الَّذِينَ لَمْ يَدِينُوا
بِإِسْلَامِهِمْ وَلَا مِنَ الَّذِينَ لَمْ يَدِينُوا مِنْ قَوْمِ عَلَى أَنْ
يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا مِنَ الَّذِينَ لَمْ يَدِينُوا مِنْ قَوْمِ
عَلَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْأَنْفُسَ
وَلَا تَتَّبِعُوا الْأَنْفُسَ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْلَ الْقُلُوبِ إِنَّكُمْ
عَلَى شَفَاةٍ يَوْمَئِذٍ ⑤

بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يُؤْتِبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑥

ایشانند ستمگاران^(۱) (۱۱).

ای مسلمانان احتراز کنید از بسیاری گمان بد هرآئینه بعض بد گمانی گناه است و جاسوسی مکنید و غیبت نکند بعض شما بعضی را آیا دوست میدارد کسی از شما که بخورد گوشت برادر خود که مرده باشد پس متفرش شوید از وی و ترسید از خدا هرآئینه خداتوبه پذیرنده مهربانست (۱۲).

ای مردمان هرآئینه آفریدیم شما را از یک مرد و یک زن و ساختیم شما را جماعت ها و قبیله ها تا بایکدیگر شناسا شوید هرآئینه گرمی ترین شما نزد خدا پرهیزگار ترین شماست هرآئینه خدا دانای خبردارست (۱۳).

گفتند اعراب ایمان آوردیم بگوایمان بحقیقت نیاوردید ولیکن بگوئید منقاد شده ایم و هنوز در نیامده است ایمان به دل های شما و اگر فرمانبرداری خدا و رسول او کنید کم نه دهد شما را از جزای اعمال شما چیزی هرآئینه خدا آمرزگار مهربانست (۱۴).

جزاین نیست که مومنان بحقیقت آناند که ایمان آوردند بخدا و پیغامبر او باز شبهه نه کردند و جهاد نمودند باموال خود و جان های خود در راه خدا آنجماعت

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِشْرٌ وَلَا تَحْسَبُوا أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْكُلُ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا وَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعْرَاءَ وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

قَالَتِ الْأَعْرَابُ إِنَّمَا قُلْنَا نُرْسِلُوكَ وَإِن لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَحْنُ أَكْفَرُ فَأَنزَلَ اللَّهُ وَسْوَالَهُ لِكَلِمَاتِكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ ﴿١٤﴾

(۱) یعنی بگناهی که در جاهلیت کرده باشند بعد از اسلام نشان سندنابید ساخت .

ایشانند راست گویان (١٥) .

بگو آیا خبردار می کنید خدا را به دین خود
و خدامیداند آنچه در آسمانهاست و آنچه
در زمین ست و خدا بهر چیز داناست (١٦) .
مَنْت می نهند بر تو بآنکه مسلمان شده اند
بگو مَنْت منهد بر من به اسلام خود بلکه
خدامت می نهد بر شما بآنکه هدایت
کرد شمارا بایمان اگر راست گوهستید
(١٧) .

هر آئینه خدامیداند پنهان آسمان هاوزمین
را و خداییناست بآنچه می کنید (١٨) .

سوره ق هکی است و آن چهل و پنج
آیت و سه رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
ق و قسم بقرآن بابرگی (که تو بیغامبر
خدائی) (١) .

بلکه تعجب کردند کافران از آنکه آمد
بدیشان ترساننده از قوم ایشان پس گفتند
آن کافران این چیزی ست عجیب (٢) .

آیا چون بمیریم و خاک شویم (حشر کرده
شویم) این بازگردانیدن دور از عقل است
(٣) .

هر آئینه دانسته ایم آنچه کم میکند زمین
از ایشان^(١) و نزدیک ماکتایست
نگاهدارنده^(٢) (٤) .

قُلْ أَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ①

يَعْتُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْتُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ
اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَذَا كُفْرُ الْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ②

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ لِيمًا
تَعْمَلُونَ ③

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ق وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ①

بَلِ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَاذِبُونَ
هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ②

مَا ذَا امْتَنَّا وَلَكِنَّا نَرِيبًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ③

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَسِعَدْنَا كِتَابَ حَقِيقٍ ④

(١) یعنی آنچه میخورد از جزو ایشان .

(٢) یعنی لوح محفوظ .

بلکه به دروغ نسبت دادند سخن راست را و قتیکه بیامد بدیشان پس ایشان درکاری شوریده اند (۵) .

آیاندیده اندبسوی آسمان بالای خود چگونه بناکرده ایم آن را و آراسته کرده ایم آنراونست درآن هیچ شگافی (۶) .

وزمین را گستریدیم وافگندیم درآن کوه ها و رویانیدیم درآن ازهر نوع خوش آینده (۷) .

برای راه نمودن وپنددادن هربنده رجوع کننده (۸) .

وفرودآوردیم ازآسمان آب بابرکت پس رویانیدیم بسبب آن بوستانهاودانه که درو میکنند آن را (۹) .

ودرختان خرما بلند بالا برآمده آنرا میوه است تودرتو (۱۰) .

روزی برای بندگان وزنده ساختیم بآن شهر مرده را همچنین باشد برآمدن ازگور (۱۱) .

بدروغ نسبت کردند پیش ازایشان قوم نوح واهل رَسّ وشمود (۱۲) .

وعاد وفرعون وبرادران لوط (۱۳) .
واهل ایکه وقوم تُبَع هر یکی بدروغ نسبت کردند پیغامبران را پس ثابت شد وعده عذاب من (۱۴) .

آیا عاجز شده بودیم درآفرینش نخستین بلکه ایشان درشبهه اند از آفرینش نو (۱۵) .

وهراثینه آفریدیم آدمی را ومیدانیم چیزی

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ نَجْدٍ ①

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ②

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْعِزِينَ فِيهَا أَوْ لِسِي وَأَنْتُنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ③

تَبَعْرَةً وَذُرِّي لِكُلِّ عَمَلٍ تُنْتَبِ ④

وَوَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَابًا وَأَحْيَا الصَّيْءَ ⑤

وَالنَّخْلَ يُسْقِي لَهَا طَلْمٌ نُضِيدُ ⑥

بِرَّ قَالُوا لِمَ آوَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الضُّرُوبُ ⑦

كَذَّبَتْ قَوْمَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّيْسِ وَشَمُودُ ⑧

وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَالْحَارُونَ لُوطُ ⑨

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمِ تُبَعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ ⑩

فَحَقِّ وَعِيدِ ⑪

أَفَعَيَّبْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑫

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُ مِثْلَ نُوْتُوْسٍ بِهٖ نَفْسَهُ وَعَمَّنْ أَوْفَرُ ⑬

إِلَيْهِمْ مِنْ حَيْثُ الْوَرِيدِ ⑩

که بخاطر میگذراندش نفس او ومانزدیک
تریم باوی از شاه رگِ (یعنی رگ گردن)
(۱۶) .

إِذْ تَلَقَى الْمُتَلَقِينَ عَنِ الْمَوْتِ وَعَنِ الشَّمَالِ قَعِيدٌ ⑪

آنگاه که فراگیرند دوفراگیرنده به پهلوی
راست نشیننده و به پهلوی چپ نشیننده^(۱)
(۱۷) .

مَا يُفْطَمُونَ قَوْلِ الْأَلْدِيِّ رَوَيْبُ عَيْدٌ ⑫

بزبان نمی آرد آدمی هیچ سخنی مگر
نزدیک او نگهبانیست مهیا^(۲) (۱۸) .

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ نَكَلْتُ مِنْهُ عَيْدٌ ⑬

ویامدسختی موت براستی اینست آنچه
از آن کناره گیری میکردی (۱۹) .

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ ⑭

ودمیده شود درصور این ست روز وعده
عذاب (۲۰) .

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِرٌ وَشَهِيدٌ ⑮

ویامدهر شخصی همراه اوروان کننده
است وگواهی دهنده^(۳) (۲۱) .

لَقَدْ كُنْتُمْ فِي عَفْوَةٍ مِنَ هَذَا كَفَّضْنَاكُمْ عَدَاوَةً

(گوئیم) هرآینه بودی دربی خبری ازین
مقدمه پس برداشتیم ازتو پرده ترا پس
چشم توامروزتیزین ست (۲۲) .

بِقَبْرِكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ⑯

وگفت فرشته همنشین اواینست آنکه
نزدیک من بود حاضر کرده شده (۲۳) .

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَى عَيْنِي ⑰

(گوئیم) بافکنید ای دوفرشته دردوزخ
هرناسپاس سرکش را^(۴) (۲۴) .

أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ لِقَابٍ رَبِّهِ ⑱

(۱) یعنی کراماً کاتبین واللہ اعلم .

(۲) یعنی اگرکلمه حق باشد فرشته دست راست مینویسد و اگرکلمه باطل باشد فرشته دست چپ می نویسد واللہ اعلم .

(۳) مراد جنس روان کننده وگواهی دهنده است .

(۴) مترجم گوید عادت پادشاهانست که اسیررا پیش ایشان دوکس گرفته می آرند ازین جهت دو فرشته را خطاب شود .

مَنْعَهُ الْخَيْرُ مُعْتَدٍ مُّرْتَبٍ ﴿٢٥﴾

منع کننده مال درگذرنده از حدشك آرنده را (٢٥) .

لَاذَى جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ أَتَيْتُهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾

آنکه مقرر کرد با خدا معبودی دیگر پس بافکنید او رادر عذاب سخت (٢٦) .

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَعْتَهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ نَبِيدٍ ﴿٢٧﴾

گفت همنشین او^(۱) ای پروردگار من گمراه نکردم این شخص را ولیکن وی بود در گمراهی دور (٢٧) .

قَالَ لَوْ كُنْتُمْ وَالِدَايَ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾

فرمود خصومت مکنید پیش من حالانکه پیش ازین فرستاده بودم بسوی شما وعده عذاب (٢٨) .

بِإِسْمِ الْقَوْلِ لَدَى رَبِّكَ أَنْظِرْ لِمَنْ يَلْعَنُ ﴿٢٩﴾

تغیر داده نمی شود وعده نزد من نیستم من ستم کننده بر بندگان (٢٩) .

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَنَقُولُ هَلْ مِنْكُمْ زَعِيدٌ ﴿٣٠﴾

روزی که بگوئیم دوزخ را آیا پرشده و دوزخ گوید آیا هیچ زیاده ازین هست^(۲) (٣٠) .

وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِمُتَّبِعِينَ غَيْرَ يَمِينٍ ﴿٣١﴾

و نزدیک گردانیده شود بهشت برای متقیان نه دورمانده (٣١) .

هَذَا مَا توعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾

(گوئیم) این ست آنچه وعده داده میشد شمارا نزدیک کرده شده برای هر رجوع کننده ادب نگاهد آرنده (٣٢) .

مَنْ حَسِبَ الزَّمَانَ الْغَيْبِ وَجَاءَ رَقَابُكُمْ يُنِيبٌ ﴿٣٣﴾

برای هر کسیکه بترسد از خدا نادیده و پیش آمدبدل متوجه شده (٣٣) .

لَدْخُلُواهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾

(گوئیم) داخل شوید در بهشت همراه سلامتی اینست روز همیشه جاویدان (٣٤) .

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

ایشانراست آنچه خواهند در بهشت و

(۱) یعنی شیاطین از انس و جن و الله اعلم .

(۲) یعنی هر چند درو اندازند زیاده طلب کند و الله اعلم .

نزدیک مازیاذه است از آن (۳۵) .

وبسیار هلاک کردیم پیش از ایشان امت ها که قوی تر بودند ایشان از اینجماعت در دست درازی پس جستجو کردند در شهرها که هیچ گریزگاهی هست (۳۶) .
هرآئینه درین مقدمه پندست کسی را که دلی دارد یا گوش نهد متوجه شده (۳۷) .
وهرآئینه آفریدیم آسمان ها وزمین را وآنچه در میان هر دو هست درشش روز و نرسید بماهیچ ماندگی (۳۸) .

پس صبر کن بآنچه میگویند و بیپاکی یادکن همراه ستائش پرورد گارخویش را پیش از برآمدن آفتاب و پیش از غروب (۳۹) .

و در بعض اوقات شب به پاکی یادکن خدارا و عقب نماز نیز (۴۰) .

و بشنواین قصه روزیکه آوازدهد آوازدهنده از جای نزدیک^(۱) (۴۱) .

روزیکه بشنوند نعره تند بغیر تردد و آن روز روزبرآمدن است (۴۲) .

هرآئینه ما زنده می کنیم و می میرانیم و بسوی ماست بازگشت (۴۳) .

روزیکه بشگافد زمین از سرایشان بیرون آیند شتابان، این برانگیختن ست آسان بر ما (۴۴) .

مامیدانیم آنچه می گویند و نیستی تو

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ فَمَنْ لَمْ يَحْصِ ③

إِنْ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ④

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَنَا مَسْأَلِمُنْ عُذُوبٍ ⑤

فَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ⑥

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ النُّجُومِ ⑦

وَأَسْتَعِمْ يَوْمَ يَنَادُ الْمُتَّادُونَ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ⑧

يَوْمَ يَسْعَوْنَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْغُرُوبِ ⑨

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَاللَّيْلُ الْمَصِيرُ ⑩

يَوْمَ نَشَقُّ الْأَرْضَ عَنْهُمْ فَرَاعًا ذَلِكَ حَسْرَةً لِعِبادِنَا سُبْحٰنَ ⑪

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ

(۱) این تصویر هست آنرا که همه دراستماع ندا مساوی باشند و الله اعلم .

بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَيَعِيدُ ﴿٥١﴾

برایشان قهر کننده پس پندده به قرآن
هرکرا میترسد از وعده عذاب من (٤٥).

سوره ذاریات مکی است و آن شصت
آیت و سه رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٥٢﴾

وَالذَّرِيَّةَ ذُرًّا ﴿٥٢﴾

بنام خدای بخشاینده مهربان .
قسم به بادهای پراکنده کننده خاک
و جزآن پراکنده کردنی (١) .

فَالْحَبْلَ وَإِنَّا ﴿٥٣﴾

پس قسم به ابرهای بردارنده بار آب (٢) .
پس قسم بکشتی های روان شونده
بسہولت (٣) .

فَالْمَقْسِمَاتِ أَمْرًا ﴿٥٤﴾

پس قسم بفرشتگان تقسیم کننده کار^(١)
(٤) .

إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقًا ﴿٥٥﴾

هرآئینه وعده که کرده میشود بشما راست
(٥) .

وَلَأَنَّ الزَّيْنَ لَوَاقِعًا ﴿٥٦﴾

وهرآئینه جزای اعمال بودنیست (٦) .

وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْكُرْسِيِّ ﴿٥٧﴾

قسم باسماں دارای راه ها^(٢) (٧) .

إِنَّا لَنَرِي قَوْلَ الْمُخْتَلِفِينَ ﴿٥٨﴾

هرآئینه شمادرسخنی باهم اختلاف دارنده
هستید (٨) .

يُؤْتِكُ عَنْهُ مِنَ الْوَيْلِ ﴿٥٩﴾

بازگردانیده میشود ازقرآن هرکه درعلم
الهی ازخیر مطرود است (٩) .

فِي السَّمَوَاتِ ﴿٦٠﴾

لعنت کرده شد دروغگویانرا (١٠) .

الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ عَهْدِنَا سَالُونَ ﴿٦١﴾

آنانکه ایشان دربی خبری اندفراموش
کننده اند (١١) .

يَسْتَأْذِنُونَ لَئِنْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٦٢﴾

می پرسند کی خواهد بود روزجزا (١٢) .

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿٦٣﴾

(آری) آنروزکه ایشانرا درآتش عذاب داده

(١) یعنی ارزاق و بلادهارا .

(٢) یعنی صورتهای مختلف دارند مانند شکل شیر و شکل بره و شکل عقرب والله اعلم .

میشود (١٣) .

(گوئیم) بپشیداین عقوبت خود را اینست آنچه آنرا بشتاب طلب میکردید (١٤) .

هرآئینه متقیان دربوستانها و چشمه هاباشند (١٥) .

بدست آرنده آنچه دادایشانرا پروردگار ایشان هرآئینه ایشان بودند پیش ازین نکوکار (١٦) .

بودند باین صفت که اندکی ازشب می خوابیدند (١٧) .

و بوقت سحر ایشان طلب آمرزش می نمودند (١٨) .

ودراموال ایشان حصّه مقرر بود برای سوال کننده و برای تنگدست کم سوال (١٩) .

ودرزمین نشانه هاست یقین کنندگان را (٢٠) .

ودرذات شما نشانه هاست آیانی نگرید (٢١) .

ودرآسمان است رزق شما آنچه وعده داده میشود شمارا^(١) (٢٢) .

پس قسم به پروردگارآسمان وزمین هرآئینه این خبرراست است مانند آنکه شما سخن میگوئید^(٢) (٢٣) .

دُوْقُوا يَنْتَظِرُوا هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٣﴾

إِنَّ النَّبِيَّ فِي جَدِّي وَحَيَّوْنَ ﴿١٤﴾

الْحَيَّوْنَ مَا أَكْتُمُ لَهُمْ رُبُّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

كَانُوا قِيلًا لِمَنِ الْبَيْتُ يَأْتِيهِمْ جَنَّاتٌ

وَبِأَنْصَابِهِمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٦﴾

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٧﴾

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُتَوَكِّلِينَ ﴿٢٠﴾

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾

قَوْلِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطَفُونَ ﴿٢٣﴾

(١) یعنی پیش از وجود خارجی درعالم ملکوت رزق و عقوبت و امثال آن متصور میشود
والله اعلم .

(٢) یعنی چنانکه درگفتن خود یقین دارید که مالبته میگوئیم همچنین باین خبریقین باید =

آیا آمده است پیش تو خبر مهمانان گرامی
ابراهیم (٢٤) .

چون درآمدند برابر ابراهیم پس سلام گفتند
جواب سلام داد (به دل گفت) ایشان
گروهی هستند ناشناخته (٢٥) .

پس متوجه شد بسوی اهل خانه خود پس
آورد کباب گوساله فربه (٢٦) .

پس نزدیک ساخت آنرا ایشان گفت آیا نه
میخورید (٢٧) .

پس (چون نخوردند) در خاطر خود یافت
از ایشان ترسی گفتند مترس و بشارت
دادندش بفرزندی دانا (٢٨) .

پس پیش آمد زن ابراهیم باوازی و طپانچه
زد روی خود را (یعنی به تعجب) و گفت
(آیا بزاید) پیرزنی نازاینده (٢٩) .

فرشتگان گفتند همچین فرمود پرورد گارتو
هر آئینه اوست با حکمت دانا (٣٠) .

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَلَّيْتُ فِيهِمُ الْكُفْرَيْنِ ﴿٢٤﴾

إِذْ خَلَا عَلَيْهِ فَقَالَ أَسْلَمًا قَالَ سَلَامٌ وَمَنْ مَنَّا كَرُونَ ﴿٢٥﴾

فَرَأَى إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلِ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾

فَأَدَّجَسَ مِنْهُمْ خَبْفَةً قَالَ وَاللَّحْتِ رَبُّكَ وَرَبُّ بَعْلِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي مَكْرَةٍ فَصَلَّتْ رِجْلَيْهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ
عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾

قَالُوا كَذَّبْنَا بِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

(١) یعنی چنانکه در گفتن خود یقین دارید که مالمته میگوئیم همچین باین خبریقین باید
آورد والله اعلم .

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۱﴾

ابراهیم گفت پس چیست مقصد شما ای فرستادگان (۳۱) .

قَالُوا إِنَّا أَنْسَلْنَا إِلَيْكَ قَوْمَ الْمَدْيَنَ ﴿۳۲﴾

گفتند هر آینه ما فرستاده شدیم بسوی گروهی گناهگار (۳۲) .

لِيُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جُمُوحًا مِنْ طِينٍ ﴿۳۳﴾

تا بفرستیم بر سرایشان سنگ باری از گل . (۳۳)

سُورَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۴﴾

که نشانمند کرده شده است نزدیک پروردگار تو برای آنانکه از حد بیرون شده اند (۳۴) .

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۵﴾

پس بر آوردیم هر کرا بود در آن دیه از مومنان (۳۵) .

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۶﴾

پس نیافتیم در آنجا غیر یک خانه از مسلمانان^(۱) (۳۶) .

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۳۷﴾

و گذاشتیم در آن دیه نشانه برای آنانکه می ترسند از عذاب درد دهنده^(۲) (۳۷) .

وَفِي مَوْصًى إِذْ أَنْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُبِينٍ ﴿۳۸﴾

و در قصه موسی نشانه است چون فرستادیم بسوی فرعون به دلیل واضح (۳۸) .

فَتَوَلَّىٰ بُرْجَيْنِهِ وَقَالَ لِيُورَا جُنُودًا ﴿۳۹﴾

پس روگردان شد همراه قوت خود^(۳) و گفت جادوگریست یاد یوانه (۳۹) .

فَلَقَدْ نَهَىٰ وَجُودَهُ فَتَوَلَّىٰ ذَهَبًا عَلَى الْغَيْبِ وَهُوَ مُبِينٌ ﴿۴۰﴾

پس گرفتیم او را و لشکر های او را پس افگندیم ایشان را در دریا و اوکننده بود کاری را که موجب ملامت باشد (۴۰) .

وَفِي عَادٍ إِذْ أَنْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَةَ ﴿۴۱﴾

و در قصه عاد نشانه است چون فرستادیم

(۱) یعنی خانه حضرت لوط والله اعلم .

(۲) یعنی آثار آن سنگباران موجود است والله اعلم .

(۳) یعنی لشکر خود .

برایشان بادی بی منفعت (٤١) .
 نه‌گذارد هیچ چیز را که برسد بوی مگر سازد
 آن را مانند استخوان پوسیده (٤٢) .
 و در قصبه نمود نشانه است چون گفته
 شد ایشانرا بهره مند باشید تا مدتی (٤٣) .
 پس سرکشیدند از فرمان پروردگار خویش
 پس دگر گرفت ایشان را نعره تندوایشان
 میدیدند (٤٤) .
 پس نتوانستند برخاستن ونه بودند انتقام
 کشندگان (٤٥) .
 و هلاك ساختیم قوم نوح را پیش ازین
 هر آئینه ایشان بودند گروهی بدکار (٤٦) .
 و آسمان را بنا کردیم به قوت و هر آئینه ما
 توانائیم (٤٧) .
 و زمین را گسترانیدیم پس نیک‌گستراننده
 ایم (٤٨) .
 و از هر چیزی آفریدیم دو قسم
 تا شما پندپذیر شوید^(١) (٤٩) .
 (پیغامبر گوید) پس بگریزید بسوی خدا
 هر آئینه من برای شما از جانب
 اوترساننده آشکارم (٥٠) .
 و مقرر مکنید با خدا معبودی دیگر را
 هر آئینه من برای شما از جانب اوترساننده
 آشکارم (٥١) .
 همچنین نیامده است نزدیک آنانکه پیش
 از ایشان بودند هیچ پیغامبری مگر گفتند

مَا تَدْعُنَا مِنِّي وَعَلَيْهِ الْأَجَلَةُ كَالرُّيُومِ ﴿٥١﴾

وَنُفُوسُهُمْ إِذْ رُفِعَ لَهُمْ تَمَّتُّوا حَتَّىٰ جِئْنَا ﴿٥٢﴾

فَعَزَّوْا عَنَّا بِأَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذْنَا مِمَّا لَطَفْتُمْ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٥٣﴾

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٥٤﴾

وَقَوْمٌ كُوفِرُوا مِن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٥﴾

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٥٦﴾

وَالْأَرْضَ قَرَشْنَاهَا فَغَيْرَ الْمُهْدُونَ ﴿٥٧﴾

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لِمَا لَكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

قَوْمٌ وَاللَّهُ عَالِمُ الْغُيُوبِ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٩﴾

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنَّ الْكُفْرَ مِنِّي نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾

كذالك مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِن نُّزُولِ الْآلِ

(١) یعنی اعلی و ادنی .

جادوگریست یا دیوانه است (۵۲) .
 آیا بایکدیگر وصیت کرده اند بانکار بلکه
 ایشان گروه سرکش اند (۵۳) .
 پس روی بازکش از ایشان پس نیستی
 تو ملامت کرده شده (۵۴) .
 و پنده هر آئینه پند دادن سود میدهد مومنان
 را (۵۵) .
 و نیافریده ام جن و انس را مگر برای آنکه
 پرستند مرا (۵۶) .
 نمی خواهم از ایشان رزق را ونمی خواهم
 که مرا طعام دهند (۵۷) .
 هر آئینه خدا همونست رزق دهنده خداوند
 توانای زور آور (۱) (۵۸) .
 پس هر آئینه آنان را که ستم کرده اند
 نصیبی است (یعنی از عقوبت) مانند نصیبه
 یاران گذشته ایشان پس باید که شتاب طلب
 نکنند از من (۵۹) .
 پس وای کافران را از آن روز ایشان که
 وعده داده میشوند (۶۰) .

سوره طور مکی است و آن چهل
 و نه آیت و دو رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
 قسم به کوه طور (۱) .
 و قسم به کتاب نوشته شده (۲) .

قَالُوا سِحْرٌ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
 قَوْمٌ صَوَابَةٌ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿۵۲﴾

قَوْلَ عَنَمٌ فَأَنْتَ بِمَأْمُورٌ ﴿۵۳﴾

وَذُرِّفَ إِذْ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۴﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادَتِي ﴿۵۵﴾

مَا أُرِيدُ بِكُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ ﴿۵۶﴾

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۵۷﴾

قَالَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ اللَّهِ الَّذِي كُنتُمْ تُصِيبُهُمْ
 فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿۵۸﴾

قَوْلِيلٍ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿۵۹﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ﴿۱﴾
 وَكِتَابٍ مُسْتَوٍ ﴿۲﴾

(۱) یعنی آدمیان بنده می گیرند تادرمآكل و مشرب معاونت کنند بخلاف خدا واله اعلم .

در کاغذ کشاده^(۱) (۳) .
 و قسم بخانه معمور^(۲) (۴) .
 و قسم به سقف برا فراشته شده^(۳) (۵) .
 و قسم به دریا پر کرده شده (۶) .
 هر آینه عذاب پروردگارتو بود نیست (۷) .
 نیست اورا هیچ دفع کننده (۸) .
 روزیکه جنبش کند آسمان جنبش کردنی
 (۹) .
 و روان شود کوه ها روان شدنی (۱۰) .
 پس وای آنروز دروغ شمارندگان را (۱۱) .
 آنانکه ایشان به بیهوده گوئی بازی می
 کنند (۱۲) .
 روزیکه به سختی روان کرده شوند
 بسوی آتش دوزخ روان کردنی (۱۳) .
 اینست آتشی که شما آن رادروغ می
 شمردید (۱۴) .
 آیا سحرست این یا شما در نمی نگرید (۱۵) .
 در آئید باین آتش پس صبر کنید یا نه کنید
 برابرست بر شما جزاین نیست که جزا
 داده خواهید شد بحسب آنچه می کردید
 (۱۶) .
 هر آینه متقیان در بوستانها و نعمت
 ها باشند خوشحال شده (۱۷) .
 بسبب آنکه نعمت داد ایشانرا پروردگار

فِي رَقٍ مُّشْوَرٍ ①
 وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ②
 وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ③
 وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ④
 إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑤
 تَأْتِيهِمْ مِنْ دُونِهِ ⑥
 يُؤْتِيهِمْ مِنْ دُونِ السَّمَاءِ مَوْرًا ⑦
 وَيَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑧
 قَوْلِ يَوْمِنَا لِنَأْتِيَنَّهُ ⑨
 الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ مُّكِينٍ ⑩
 يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ تَارِيحِهِمْ دَعَاً ⑪
 هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ⑫
 أَفَسِحْرُهُمْ أَمْ لَآ أُنذِرُونَ ⑬
 إِصْلَاحًا مَا قَاصِرُونَ ⑭ وَلَا تَصِيرُوا سَوَاءً عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ
 مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑮
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ⑯
 فِيهَا نَضْرِبُ لَهُمْ مَقَادِيرَ زُرْعِهِمْ وَيُفْتَنُهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْبَحْتِ ⑰

(۱) یعنی تورات یا قرآن .

(۲) یعنی آنکه در آسمان است .

(۳) یعنی آسمان .

ایشان و بسبب آنکه نگهداشت ایشانرا ازعذاب دوزخ (۱۸) .

بخورید و بنو شید گوارا به سبب آنچه میگردید (۱۹) .

تکیه زده بر تخت های برابر یکدیگر گسترده وجفت کنیم ایشانرا بحوران کشاده چشم (۲۰) .

وآنانکه ایمان آوردند وبری ایشان رفت اولاد ایشان درایمان برسانیم بدیشان اولاد ایشانرا ونقصان نه کنیم ایشانرا ازجزای عمل ایشان چیزی هر مردی بآنچه عمل کرد درگرو باشد (۲۱) .

وپی درپی عطاکنیم ایشانرا میوه وگوشت ازجنسی که طلب کنند (۲۲) .

ازدست یکدیگرمی گیرند آنجاییاله شراب نه بیهوده گوئی باشددرآن ونه بزه کاری (۲۳) .

وآمدورفت کنندبرایشان نوجوانانی چند ازایشان گویاآن نوجوانان مروارید درپرده پنهان اند (۲۴) .

و روی آورد بعضی ایشان بر بعضی ازیک دیگر سوال کنان (۲۵) .

گفتند هرآئینه ما پیش ازین در میان اهل خانه خود ترسان بودیم (۲۶) .

پس نعمت فراوان داد مارا خدا ونگاهداشت مارا ازعذاب بادگرم (۲۷) .

هرآئینه ما پیش ازین عبادت میکردیم اورا هرآئینه اوست احسان کننده مهربان (۲۸) .

كُلُوا وَاشْرَبُوا وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتْلُوا كِتَابَ اللَّهِ جَهْرًا وَلَا يُسْمِعُوا بِلَهُمْ غَيْرَ النَّبِيِّ وَلَا يَتْلُوهُ هُنَّ لَبَاسًا لَّيْسَ بِكِنَانٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٨﴾

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصُوفَاتٍ وَّزُجَّجَتْ لَهُمْ جُجُوجٌ ﴿١٩﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ

كُلُّ أُمَّرٍ إِلَىٰ رَبِّكَ رَهِيْنٌ ﴿٢٠﴾

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِمَالِكٍ وَكَمْرٍ مَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾

يَتَنَادَعُونَ فِيهَا كَاسًا لَّعُوبِيهَا وَلَا تَأْتِيهِمْ

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٢﴾

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٣﴾

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُتْفِقِينَ ﴿٢٤﴾

فَتَبَقَ اللَّهُ عَالِمُنَا وَوَقَعَ عَذَابَ السُّورِ ﴿٢٥﴾

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٦﴾

(یا محمد) پس پندده پس نیستی توفیقل
پروردگار خود کاهن ونه دیوانه (۲۹) .

بلکه آیامیگویند شاعرست انتظار کشیم
در حق او حوادث زمانه را (۳۰) .

بگو انتظار بکشید هر آئینه من باشما
از انتظار کشندگانم (۳۱) .

آیا میفرماید باین عقیده عقل های ایشان
یا ایشان گروهی سرکش اند (۳۲) .

آیامیگویند برسته است قرآن را نی بلکه
ایمان نمی آرند (۳۳) .

پس بایدکه بیارندسخنی ماننداین ا گر
راست گوهستند (۳۴) .

آیا ایشان آفریده شدند بغير آفریننده
یاایشان خود آفریدگاراند (۳۵) .

آیا آفریده اند آسمان هاوزمین را بلکه
ایشان باورنمی کنند (۳۶) .

آیانزدیک ایشان خزانهای پروردگارتست
یا ایشانند چیره دست (۳۷) .

آیا ایشان رانردبانی هست که برآن بالا
رفته می شنوند پس بایدکه بیارد شنونده
ایشان دلیل ظاهر را (۳۸) .

آیا خدا را دختران پیدامی شوند وشمارا
پسران (۳۹) .

آیا سوال میکنی ازایشان مزدی برسالت
پس ایشان ازغرامت گرانبار شده اند (۴۰) .

آیانزدیک ایشان علم غیب است پس
ایشان مینویسند (۴۱) .

آیامی خواهند بداندیشی پس کافران ایشانند

فَذَكِّرْ فَمَا أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿۲۹﴾

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ كَتَرَبُّصُ بِهِ رَبِّبِ الْمُتُونِ ﴿۳۰﴾

قُلْ تَرَبُّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْزِلِينَ ﴿۳۱﴾

أَمْ تَأْتِيهِمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿۳۲﴾

أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ لَهُ بَلْ لَا يُلَؤْمُونَ ﴿۳۳﴾

فَلْيَأْتُوا صِدْقٌ بِمِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿۳۴﴾

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ مَعْنَى أَمْ هُمْ الْإِنْسَانُونَ ﴿۳۵﴾

أَمْ خَلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُلَؤْمُونَ ﴿۳۶﴾

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمَحْضِيضُونَ ﴿۳۷﴾

أَمْ هُمْ سَامِعُونَ فِيمَا قَلِيَاتُ مِنْهُمْ سَمِعَ سَمْعُ سُلْطٰنٍ
فِيهِمْ ﴿۳۸﴾

أَمْ لَهُ الْإِنْتُ وَلَكُمُ الْإِنْتُونَ ﴿۳۹﴾

أَمْ تَسْأَلُهُمْ إِعْرَافَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ يُتَمَلَّقُونَ ﴿۴۰﴾

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿۴۱﴾

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا أَفَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿۴۲﴾

در ضررِ بداندیشی گرفتار شده (۴۲) .

آیا ایشان را معبودی هست بجز خداپاکی
خدا راست از آنکه شریک مقرر میکنند
(۴۳) .

و اگر ببینند يك پاره را از آسمان افتاده
گویند این ابريست برهم نشسته (۴۴) .

پس بگذار ایشان را تا آنکه ملاقات کنند
بآن روز خود که در آن بیهوش کرده شوند
(۴۵) .

روزی که دفع نکنند از ایشان مکر ایشان
چیزی را و نه ایشان نصرت داده شوند
(۴۶) .

و هر آینه ستمگاران را عذایبست غیر این
ولیکن اکثر ایشان نمیدانند (۴۷) .

و صبر کن بانتظار حکم پروردگار خود
هر آینه توبحضور چشم مائی و بیپاکی
یادکن با ستانش پروردگار خود را و قتیکه
بصبح برخیزی (۴۸) .

و بعض اوقات شب بیپاکی یادکن خدا را
و عقب غائب شدن ستاره هانیز (۴۹) .

سوره نجم مکی است و آن شصت
و دو آیت و سه رکوع است

بنام خدای بخشاننده مهربان .
قسم بستاره چون فرو افتد (۱) .

گمراه نشد این یارشما^(۱) و غلط نکرده

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ۞

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۞

فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۞

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۞

وَإِنْ يَلْقَئَنَّ ظُلْمًا مَعَدًا يُأْتُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ آلَتَهُمْ

لَا يَعْلَمُونَ ۞

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ۞

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ۞

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۞

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲